

[Harris Jensen.]

hvem af dem der skal kunne foretage de ligningsmæssige fradrag, som ikke er direkte tilknyttet personen eller indtægtserhvervelsen, tror jeg vil komme til at volde ligningsmyndighederne større administrative vanskeligheder, end de har i øjeblikket, for hvis ægtefællerne helt skal beskattes selvstændigt og dermed afskæres fra at overføre fradrag, herunder også deres personfradrag, vil det efter min formening, hvor ægtefællerne i fællesskab driver en virksomhed, eller hvor hustruen hjælper til i mandens virksomhed, være vanskeligt at få afgjort, i hvilken indtægt fradragene skal foretages. Det kan desuden komme til at ramme lønmodtagerfamilier uretfærdigt; f. eks. vil det, hvor kun én af ægtefællernes indkomst danner grundlag for familiens økonomi, være urimeligt, hvis en hjemmegående husmors personfradrag ikke kan udnyttes i mandens selvangivelse, fordi hun passer hjem og børn. En ophævelse af sambeskatningen vil således gøre ulighederne større, end de er efter de nugældende regler, og vil også være med til at forøge administrationen yderligere.

Derfor kan jeg på mit partis vegne ikke give tilslutning til forslaget, men hvis der er mulighed for rettelser, der giver større lighed og administrative lettelser, vil vi medvirke til det.

Jens Foged: Jeg håber da ikke, at den højtærede finansminister har det sådan, at når et forslag kommer fra vor side, er finansministeren absolut imod det, for så kommer vi jo ind i den samme terminologi, som vi var i under behandlingen af et tidligere forslag i dag.

Når finansministeren er så venlig at sige alt muligt venligt om dette forslag, synes jeg egentlig, konklusionen: at det ikke bør vedtages, er forkert. For finansministeren ville jo, hvis nu kommunerne havde sagt, at sådan noget kan vi godt klare, hurtigst muligt være gået i gang med det. Hvis Dahlgaardudvalget havde kunnet afgive en betænkning hurtigt, ville finansministeren vel også sige: ja men nu er der kommet sagkyndige udtalelser, nu vil jeg godt være med. Så jeg synes egentlig, at finansministeren på et for tidligt tidspunkt afviser det med at sige, at det ikke bør vedtages.

Sagen er jo den, at vi beder om, at det

bliver vedtaget sådan, at det kan benyttes ved forskudsligningen til efteråret, hvad jeg synes er ganske rimeligt.

Det er utroligt, at man ikke tager helt frimodigt på dette, at mand og kone er to ligestillede partnere i et hjem, og at de må sætte sig i den skattepolitiske bedste situation, naturligvis. Det er vor opgave her at give nogle regler og så sige til de enkelte: I må sætte jer i den bedst mulige skattepolitiske situation. Vi skal herinde beregne, om vi vil give den tilladelse, og har vi givet den, er der ikke noget som helst i den enkelte situation, der indebærer, at det ikke godt kan lade sig gøre. Derfor er det for mig en rent praktisk ordning; man snakker så meget om teknik — dette er også teknik.

Vi erkender, at sambeskatningsspørgsmålet er af så stort omfang, at det skal helt anderledes kulegraves. Men her er noget enkelt, noget ligetil, som ikke har væsentlig stor skattepolitisk betydning, og som provenumæssigt heller ikke betyder noget som helst. Det er kun en, skal vi sige frigørelse af noget, der ellers belaster de enkelte hjem, også de enkelte hjemms måde at opfatte skatteteknik og skattemulighederne på.

Jeg synes, finansministeren skulle sige, at så beder han det ærede Dahlgaardudvalg om at komme med et konkret udspil på dette isolerede område, så det kunne gennemføres i denne samling.

Bernhard Baunsgaard: Jeg har tidligere under drøftelse med hr. Jens Foged og hr. Stetter gjort opmærksom på, at jeg for $\frac{3}{4}$ år siden stillede et spørgsmål om netop dette forhold, og min hovedindstilling må være den, at når vi har bedt om at få et bestemt problem undersøgt og få forslag til eventuelle løsninger, er det ikke særlig kløgtigt af os, når dette udvalg er godt i gang med arbejdet, at komme med det resultat, det skal nå til. Det kan ikke være rimeligt.

Men jeg vil gerne tage den tråd op, som hr. Jens Foged var ved at følge, da han sagde, at nu må vi snart kunne få betænkningen fra Dahlgaardudvalget. Jeg vil dog gerne have, at man ikke specielt løfter dette ud, men ser lidt videre på det. Men jeg vil nok opfordre finansministeren til at rykke Poul Dahlgaardudvalget for en afgørelse på dette punkt.

Må jeg så om selve det principielle spørgs-